

handling i den situation, hvor erhvervsvirksomheden ikke er levedygtig.

Gennemføres en lempeligere adgang til gældssanering af i hovedsagen erhvervsmæssig gæld, bør kravet til mindstedividenden i tvangsakkord således efter Konkursrådets opfattelse samtidig nedsættes, og rådet har overvejet forskellige muligheder herfor.

Der er bl.a. mulighed for helt at afskaffe kravet om mindstedividende, at nedsætte procentsatsen til mindre end 25, eller at lade mindstedividenden være afhængig af den dividende, som i den konkrete sag vil kunne forventes i tilfælde af en konkurs.

Ved fastsættelsen af mindstedividenden må der foretages en afvejning af hensynet til skyldneren, kreditorerne og samfundets interesse i, at kun bæredygtige virksomheder sikres mulighed for at fortsætte. Akkordprocenten må som anført også ses i sammenhæng med den procentsats, som fordringshaverne må kunne forvente at opnå, hvis skyldneren går konkurs eller meddeles en gældssanering.

Konkursrådet finder efter en samlet afvejning af disse hensyn, at mindstedividenden passende kan fastsættes til 10 procent i forbindelse med, at der indføres særlige regler om gældssanering af i hovedsagen erhvervsmæssig gæld, der fortsat består efter en konkurs.

Konkursrådet finder endvidere, at det som led i forslaget om at nedsætte mindstedividenden i tvangsakkord bør vurderes, om reglerne om vedtagelse af en tvangsakkord bør ændres, hvis en skyldner skal have en reel mulighed for at få vedtaget en tvangsakkord med en lavere mindstedividende end i dag.

Som det fremgår ovenfor, følger det af konkurslovens § 176, stk. 1, at der til vedtagelse af en tvangsakkord kræves tiltrædelse fra mindst 60 procent af antallet af de fordringshavere, der deltager i afstemningen om en tvangsakkord. De fordringshavere, som tiltræder akkorden, må yderligere af det samlede beløb, der giver stemmeret, ved almindelig tvangsakkord, jf. stk. 2, nr. 1, repræsentere mindst lige så mange procent, som tilbuddet i procent ligger under 100, dog mindst 60 procent.

En regel om en mindstedividende på 10 procent vil – uden en samtidig ændring af afstemningsreglerne – således indebære, at 90 procent af fordringshaverne efter beløb skal tiltræde en tvangsakkord, der går ud på, at fordringerne nedsættes til mindstedividenden på 10 procent. Dette vil efter Konkursrådets opfattelse gøre det overordentligt vanskeligt at anvende tvangsakkordinstituttet i praksis.

Konkursrådet finder derfor, at der i forbindelse med en nedsættelse af mindstedividenden samtidig bør

sættes et loft for, hvor mange procent af fordringshaverne efter beløb der skal tiltræde akkorden. Rådet finder, at denne procent passende kan fastsættes til 75, så det svarer til kravet i dag for vedtagelsen af en akkord med den nuværende mindstedividende på 25 procent. Dette medfører, at i tilfælde, hvor der f.eks. er tale om en almindelig tvangsakkord med en dækning på 10 procent, kan der maksimalt kræves tiltrædelse fra 75 procent af fordringshaverne efter beløb.

Rådet har overvejet, om der er grundlag for i øvrigt at foreslå ændringer i afstemningsreglerne med henblik på en lempelse heraf. Rådet finder dog på nuværende tidspunkt ikke tilstrækkeligt grundlag herfor, men nævner, at der muligvis vil kunne være anledning til på ny at vurdere spørgsmålet om mindstedividende og afstemningsregler i forbindelse med rådets kommende overvejelser om rekonstruktion af insolvente virksomheder.

Der henvises til betænkningen side 414 ff.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter, herunder forslaget om at nedsætte mindstedividenden i tvangsakkord til 10 procent, hvilket vil medvirke til at sikre den fortsatte balance mellem akkord- og gældssaneringsreglerne i forbindelse med, at der foreslås indført særlige regler om gældssanering af i hovedsagen erhvervsmæssig gæld, jf. pkt. 4.10. ovenfor. En nedsættelse af mindstedividenden vil efter Justitsministeriets opfattelse endvidere mere generelt kunne fremme anvendelse af tvangsakkordreglerne til rekonstruktion af virksomheder.

De nærmere overvejelser om den fremtidige udformning af reglerne om tvangsakkord mv. bør i øvrigt afvente Konkursrådets kommende arbejde med revision af reglerne om rekonstruktion mv.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-2 (forslag til konkurslovens §§ 161 og 176, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

4.12. Skattemæssige konsekvenser

Ovenfor i pkt. 4.11.2. peges på det væsentlige i, at balancen mellem akkordreglerne og gældssaneringsreglerne opretholdes, således de foreslåede nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs ikke vil indebære, at incitamentet til og grundlaget for rekonstruktionsbestræbelser bortfalder. Opretholdelsen af denne balance kan bl.a. sikres gennem indretningen af skattereglerne, herunder særligt konkursskatteloven.

De foreslåede regler om gældssanering i forbindelse med konkurs kan over for den fallerede skyldner efter omstændighederne have samme virkning som en likvidationsakkord, hvor det f.eks. kan aftales, at skyldneren for at blive lettet for sin gældsbyrde i en